

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

PROSINEC 2012

Uvnitř najdete

Mikuláš

Vánoční koncerty

Dáte si vánočku?

Exkurze

Literární stránky

Ryba rybě povídala

Vánoce v jazykové škole

ŠOTEK - NEJLEPŠÍ ČASOPIS
PARDUBICKÉHO KRAJE

Nepřehlédněte !

- Je libo Panettone?
- 100 + 1 zajímavostí
- Rahima
- Miss Vánoce

Šťastné a veselé Vánoce !

MIKULÁŠ, ZTRATIL PLÁŠŤ...

No naštěstí v naší škole nic neztratil, naopak donesl dětem nadílku. A že některá „čertova kvítka“ byla pěkně vyjukaná, to si jistě dovedete představit. Ale když jsme šli další den naše žáčky přepočítat, nikdo nechyběl... prostě už ani na ty čerty se nemůžete spolehnout!

redakce

foto: Iva Kulhánková

PĚVECKÉ SBORY SI „KOLEDOVALY“

(samozřejmě ne o průšvih, i když jeden nikdy neví...)

V letošním adventním období měly naše pěvecké sbory opravdu napilno. Vše začalo již v sobotu 8. prosince, kdy Červánek vystoupil na Vánoční výstavě v Lubné. Nejen, že si zde zaspíval v pěkném prostředí, ale navíc mohli zpěváci obdivovat zručnost a dovednost řemeslníků, kterých se zde sešlo opravdu hodně.

Ve středu 12. prosince jsme mohli v prosečské sokolovně navštívit Adventní vystoupení ZUŠ, které zaujalo svou rozmanitostí. Slyšeli jsme nejen výborné sólové hudebníky, ale i soubory - jak smyčcový, tak dechový, mezi jejich vystoupeními nám „zabaletili“ žáci tanečního oboru.

Ve čtvrtek 13. prosince patřila sokolovna pěveckým sborům. Dopoledne zaspívaly svým spolužákům, odpoledne se sál zaplnil do posledního místečka rodiči a prarodiči. A že se vystoupení líbila, o tom svědčily ohlasy publika.

Celé předvánoční „turné“ zakončil Červánek v neděli 16. prosince, tentokrát v Poříčí. Konal se zde vánoční koncert v krásně zrekonstruovaném kulturním domě, zaplněném místními občany. Nejprve jsme zhlédli taneční vystoupení místních dětí, prokládané hudebními ukázkami žáků ZUŠ, oboje velmi zdařilé. Pak si již mohl zaspívat Červánek, jehož program se také líbil. Velké poděkování patří panu starostovi, který nám věnoval sponzorský příspěvek na naše nové oblečení, za který moc děkujeme.

(a naše redakce se těší, jak to bude Červánkům v novém hezky slušet...)

foto: Iva Dočkalová

JE LIBO ČESKÁ VÁNOČKA

NEBO ITALSKÝ PANETTONE?

Tradičním českým vánočním pečivem je vánočka.

Panettone je specialita města Milán. Podává se tradičně na Vánoce, ale také k ranní kávě, nebo jako zákusek se sklenkou likéru. Pozor, panettone má základ slova v pane - tedy chléb - a je to TEN panettone.

Panettone pochází sice z Milána, dnes se ale peče na Vánoce po celé Itálii.

POTŘEBUJETE:

✓ 220 g rozinek ✓ 5 sušených meruněk ✓ 2 lžíce kandované kůry (citronové a pomerančové) ✓ 70 ml rumu ✓ 27 g čerstvých kvasnic ✓ 80 g krupicového cukru ✓ 3 vejce ✓ 3 žloutky ✓ 650 g polohrubé mouky ✓ 1,5 lžičky soli ✓ 1 lžičku citronové kůry ✓ 90 g másla ✓ 1 lžíci oleje ✓ 250 ml vlažného mléka ✓ 1 vejce na potřetí ✓ moučkový cukr na posypání ✓ máslo a mouku na formy

Naložte do rumu rozinky, nejemno nakrájené meruňky a nasekanou kandovanou citrusovou kůru, nechte asi 30 minut stát.

V misce smícháme kvasnice, lžici cukru a 50 ml vlažné vody a necháme vzejít kvásek. V další míse vyšleháme vejce, žloutky a zbylý cukr do světlého krému.

Ve velké míse smícháme mouku, sůl, změkklé máslo, olej a citronovou kůru, přidáme vaječný krém, vzešlý kvásek, vlažné mléko a ovoce s rumem. Všechno vypracujte do hladkého těsta (hnětení bude poměrně dlouho trvat!) a nechte ho v teple 45 minut kynout.

Těsto rozpulte, každou část ještě jednou propracujte. Těsto vložte do tukem vymazaných a moukou vysypaných forem a nechte dalších 30 minut kynout.

Pak panettone potřete rozšlehaným vejcem a navrch nožem udělejte kříž.

Troubu přehřejte na 200 stupňů a pečte 15 minut, pak teplotu snižte na 180 °C a pečte ještě 40 minut. Zda je panettone propečené, zjistíte testem špejlí.

Pokud se na povrchu připaluje, přikryjte formu alobalem.

Před podáváním nechte zcela vychladnout a posypte moučkovým cukrem.

Doba přípravy: 15 minut

Doba kynutí: 75 minut

Doba pečení: 55 minut

Vánočka je druh sladkého pečiva, který se v Česku těší velké oblibě. Jde o sladké pečivo, jež se s oblibou konzumuje jako sváteční jídlo o víkendech, Vánocích či jiných významných dnech. Velice oblíbenou kombinací ke konzumaci vánočky k zvýraznění její chuti je:

máslo
med

marmeláda, džem, povidla

melta s mlékem (bílá káva)

černý čaj s citrónem a cukrem

v posledních letech i čokoládová pomazánka známá jako nugeta.

Jelikož Vánočka má již dlouhou historii a tradici, tak se během let přirozeně vyvíjelo i její pojmenování. Dnešní běžně používaný název vánočka se od prapůvodního zcela liší, není dnes však jediným. Za dobu své existence, až do dnešní doby, se povedlo dochovat či vytvořit několik synonym , z nichž nejznámější je asi platenice.

Ingredience

- 700 g hladké mouky
- 300 g polohrubé mouky
- 200–250 g cukru moučka
- 200 g másla
- 2–3 žloutky
- vanilkový cukr
- nastrohaný muškátový oříšek
- 1,5 kávové lžičky soli
- ½ l mléka
- 1,5 kostky droždí (asi 60 g)
- rozinky

mandle

Postup

Dobře těsto vypracovat, po 2–3 hodinách již možno zpracovávat. Péci zpočátku při 220–200 °C, potom zmírnit na 180 °C.

N

A

V

Á

N

O

C

E

EXKURZE

6. prosince jsme se s naší třídou zúčastnili exkurze do firmy Junker a cestou jsme se podívali také do vodní elektrárny Hučák v Hradci Králové. Firma Junker se nachází v Holicích a vyrábí brousící stroje. Na začátku exkurze jsme viděli prezentaci o firmě, kterou založil pan Ervin Junker v Německu. Prezentace byla o historii firmy a různých typech jejich strojů. Firma má několik poboček po celém světě a i v ČR (fungují zde 4 výroby). Potom nás provedli po výrobě, kde nás seznámili s celým postupem výroby. Na konci prohlídky jsme dostali kvíz a někteří vyhráli i dárek. No a nakonec jsme se rozloučili dobrým obědem, což jistě není špatný zvyk. Z Holic jsme jeli rovnou do Hradce Králové, kde jsme navštívili vodní elektrárnu Hučák. Viděli jsme krátký film a potom jsem prošli muzeum, kde nám ukázali druhy turbín a jak funguje vodní elektrárna, podívali jsme se i ke generátoru. Po zajímavé exkurzi jsme se rozloučili s paní průvodkyní a jeli domů.

článek Tereza Vašková, foto Iva Dočkalová

100 +1 ZAJÍMAVOSTÍ

MAYSKÝ KALENDÁŘ: BUDE KONEC SVĚTA?

21. prosince údajně skončí svět. Podle vědců je to nesmysl.

Se závěrem roku přibývá více či méně vážných obav z konce našeho světa. Údajně ho totiž na 21. prosince letošního roku předvídá tisíce let starý Mayský kalendář. Takový jeho výklad vyvolává přirozené obavy:

skutečně to znamená definitivní

světovou apokalypsu? Dá se na konec

světa nějak připravit? Důležité je

vědět, že vědci, kteří se výzkumem

starých jiho a středoamerických

civilizací seriózně zabývají, s žádným

koncem světa nepočítají. Podle nich

jde jenom o mediální hysterii.

V mayské mytologii totiž končí jenom jedna

etapa kalendáře. V podstatě to znamená zhruba to samé, jako když u nás končí starý a začíná nový rok. Typickým znakem starých amerických kultur byly totiž kalendáře cyklické: takže staří indiáni vnímali čas jako smyčku, která se stále opakuje. Takový výklad pak více méně vylučuje definitivní konec světa – zkrátka když něco končí, tak záro-veň vždycky něco nového vniká. „Je pravda, že Mayové měli i jeden lineární (tedy necyklický) kalendář,“ vysvětluje docentka Markéta Křížová ze střediska Iberoamerických studií pražské filozofické fakulty. „A tenhle kalendář začíná v nějakém přesně daném bodě a podle určitého propočtu má někdy končit: to je tedy letos 21. prosince. Problém je v tom, že takhle to vidíme my – evropští badatelé. Jenže, podle toho, co o Mayích dnes víme, i tento lineární kalendář byl součástí nějakého většího cyklu. Takže ten konec je novým začátkem. Proto se konce světa nebojím – alespoň ne úplného konce světa.“ A dobrou zprávou pro nás může být také to, že sami potomci Mayů, kteří dodnes žijí, se na konec světa nijak nechystají. Takže Vánoce budou!

A spoléhá na to i naše redakce Šotka, protože už máme hotových několik příspěvků do lednového čísla! Takže hezké Vánoce!

Vaše redakce

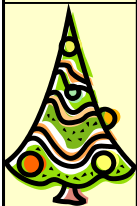
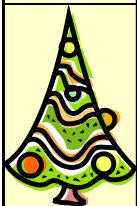
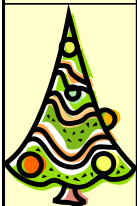

100

+

1

Najdi 5 rozdílů:

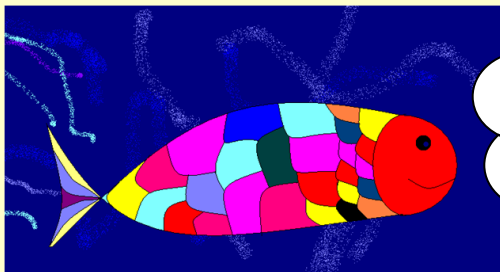
„MISS VÁNOCE“

Nejdříve jsme v naší redakci pomýšleli na to, že uspořádáme soutěž o nejhezčí vánoční výzdobu. Bylo by ale opět těžké vybrat to „nej“, proto jsme jen pro Vás vyfotili pár fotek, které Vás jistě vánočně naladí.

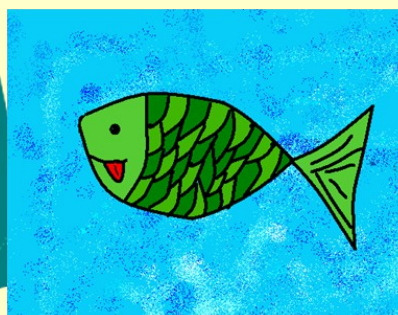
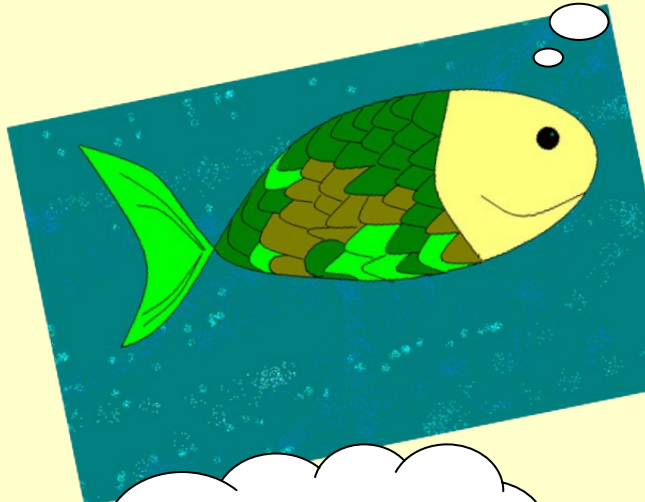
David Odvárka

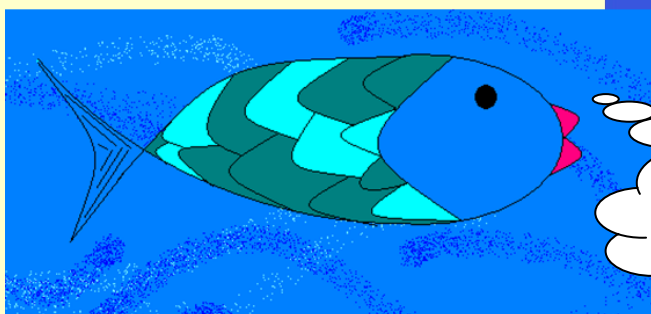
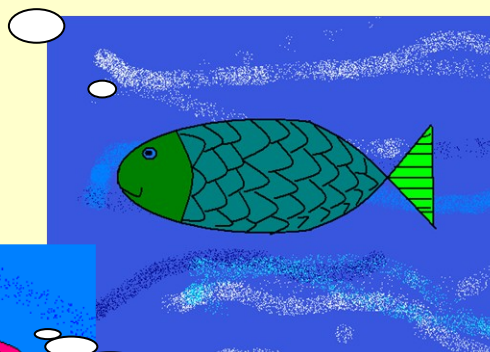
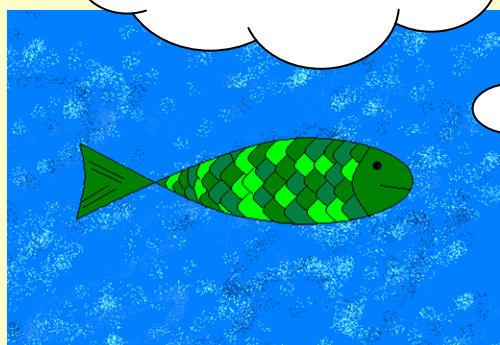
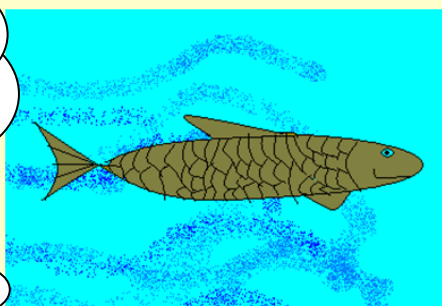
RYBA RYBĚ POVÍDALA...

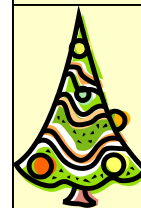
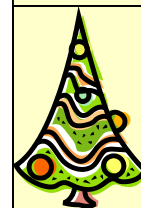
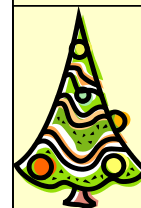
RADOSTNÉ VÁNOCE!
6. třída
základy informatiky

**A ŠŤASTNÝ NOVÝ
ROK 2013!**

HODNĚ ZDRAVÍ...

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Jsme velice rádi, že se můžeme pochlubit velikým úspěchem naší redaktorky Báry Zvárové, která si vybojovala 2. místo v celostátní literární soutěži.

Moc jí blahopřejeme a její práci si v tomto a příštím čísle budete moci přečíst.

Rahima

Otevírám oči. Neslyším nic jiného než nějaký křik. Zanedlouho si uvědomuji, že jsem to já, protože kromě mě jsou tu jen dvě ženy, které se usmívají. Najednou se obě lekly a já jsem spolu s nimi slyšela výstřel, ale to jsem ještě nevěděla, co to je. V jejich obličejích jsem viděla zděšení. Rozhlédla jsem se kolem sebe a zjistila jsem, že jsme v nějakém ošklivém zeleném stanu. Najednou se rozevřely stěny a do toho stanu vstoupili dva muži, kteří nesli dalšího na ramenou a ten se svíjel v bolestech. Jedna z těch žen mě předala té druhé a okamžitě se běžela postarat o toho muže. Ale bylo pozdě. Z vyprávění jsem se dozvěděla, že to byl můj strýc. Byla jsem unavená, takže jsem okamžitě usnula.

Ucítila jsem chlad a zjistila jsem, že jsme venku. Byla jsem do něčeho zabalená, měla jsem pocit, že jsem v nějaké tašce a taky že jo. Když se zavřely dveře, všichni si oddychli a vybalili mě z té tašky. Teď tam bylo mnohem více lidí. Ta paní jako před tím a teď i nějaký větší kluk. Všichni na mě zírali a usmívali se na mě. Ale já jsem byla malá, a tak jsem opět usnula. Když jsem se probudila, byla jsem zabalená ve dvou dekách a všude byla tma. Chvilku jsem se rozhlížela a potom jsem zase usnula. Ráno ta holka a ten kluk zmizeli. Ta paní, asi moje maminka, vypadala nešťastně, ale pořád si se mnou povídala. Já jsem jen ležela a poslouchala. Povídala, že děti šly do školy a že se o ně bojí, aby se jí vrátily v pořádku. Pak začala něco povídat o tatínkovi, jenže to já už jsem opět usnula. Když jsem se probudila, už tu byly děti. Usoudila jsem, že by to mohli být moji sourozenci a všimla jsem si, že maminka je o něco veselejší. Ale pořád měla smutný výraz.

Odpoledne přišla nějaká paní a prohlížela mě, nebyla to ta samá jako včera, ale byla stejně ustaraná. Potom se obě o něčem bavily, ale nebylo to moc veselé. Dnes prý umřelo dvacet lidí, protože se zase střílelo. A takhle to bylo každý den, jen někdy bylo méně mrtvých a někdy více.

Právě uběhl rok a pořád se nic nezměnilo. Tenkrát jsem z toho ještě neměla rozum a nevěděla jsem, co se děje. Já jsem se cítila v bezpečí a všichni lidé, co tu kdy byli, vypadali vystrašeně.

Uplynuly další roky a já jsem rostla a moji sourozenci také. Když mi bylo sedm let a začala jsem chodit do školy, tak jsem si začala uvědomovat kdo a kde jsem a co se děje. Jmenuji se Rahima Bikhoda a bydlím v Afghánistánu, kde před třemi lety vypukla válka. Když jsme s bratrem Hášimem došli domů, maminka tam nebyla sama, měla v náručí nějaké dítě. Můj bratr byl o hodně starší, bylo mu třináct let a už věděl více věcí než já. A tak se hned zeptal, kdo to je. A maminka říkala, že tu malou holčičku našla na ulici, když se vracela od paní, která prodávala jídlo. Byla jediná v naší oblasti, takže toho vždy moc nebylo. Maminka holčičku našla u popelnic zabalenou v tašce s lístkem, na kterém bylo napsáno: „Prosím, postarejte se o ni, když já nemůžu.“ Když jsem si uvědomila, že takových dětí mohlo a taky že bylo mnohem víc, protože v naší zemi už se tři roky válčilo a nebylo moc jídla.

Asi za týden přiběhla ta paní jako obvykle, ale ne sama, za ní šli dva muži, kteří vedli nějakého pána. Podle toho, jak byla maminka napůl vyděšená a napůl šťastná, jsme usoudili, že to bude náš tatínek. Měl obvázané pravé rameno, které bylo rudé od krve. Když vešli, divili se, protože u nás dlouho nebyli. Byli to naši strýci, kteří museli už před válkou odejít do armády kvůli různým nepokojům. Tatínek byl šťastný, že nás konečně vidí. Hášim si ho ještě pamatoval, ale my jsme se viděli poprvé.

Když jsme se všichni seznámili, začali diskutovat, jak bychom se odsud dostali pryč do bezpečí. Vtom jsme uslyšeli prapodivný zvuk, který jsem nechápala. Ostatní to však poznali a běželi ven. Všichni říkali: „To není možné !“

Vylezli jsme ven a já jsem se divila, co to je. Ale Hášim mi zašeptal do ucha, že to je kamion. Strýc se okamžitě zeptal: „Co tady děláte?“ Ten muž byl cizinec, a proto s odpovědí váhal. Po chvíli řekl: „Jsem z Čech a mám evakuovat tuto vesnici. Hrozí jí totiž vypálení. Jestli jste vy pan Hášim Bakhoda, tak vám tady hrozí smrt, že jste utekl z armády.“ „Ale jak byste nás odsud dostal a navíc ještě přes hranice?“ vložil se do toho strýc. „No, není to tak složité, už jsme spolu s Francií, Velkou Británií a Polskem převezli a zachránili přes tisíce lidí. Stačí jen abyste si vzali jen to nejdůležitější, vlastně nic jiného kromě jídla a pití, odjždíme zítra.“

Začali o tom diskutovat a nakonec se usnesli, že pojedeme. Maminka začala připravovat jídlo a tatínek zatím ošetřovali.

Večer se mi těžko usínalo. I když jsem tatínek znala jen pár hodin, bylo by strašné, kdyby se mu něco stalo. Slyšela jsem, jak si rodiče povídají o tom, co nás čeká, že to bude velmi těžké.

(pokračování příště)

Christmas

Vánoční stromeček - christmas tree

Dárek - present

Kapr - carp

Hvězda - star

Jablko - apple

Cukroví - sweets

Baňka - bottle

Ozdoba - decoration

Svíčka - candle

Rolničky - jingle bells

Katka Binková

Deutsch

Vánoční strom - der Weihnachtsbaum

Kapr - der Karpfen

Svíčka - die Kerze

Hvězda - der Stern

Ozdoba - der Schmuck

Pečivo - das Gebäck

Dárek - das Geschenk

Ježíšek - das Kristkind

Jablko - der Apfel

Bramborový salát - der Kartoffelsalat

Denisa Káralová

Français

Cadeau - Dárek

Décoration - Dekorace

Ornement– Výzdoba

Pâtisserie - Cukroví

Étoile - Hvězda

Jésus - Ježíšek

Bougie - Svíčka

Noël - Vánoce

Neige - Sníh

Désir - Přání

Patrik Vobejda

Рождество

Рождественская ёлка -
stromeček

Подарок - dárek

Рождество - Vánoce

Декорация - dekorace

Карп - karf

Снег - sníh

Хлопья - vločka

Желание - přání

Конфеты - cukroví

Tomáš Tměj, Radek Jadrný

NENECHTE SI UJÍT:

Mládež, pěvecký sbor a hosté
Evangelického sboru v Krouně
vás srdečně zvou
na vánoční divadelní představení

Mudrci od jihu,

které se koná

ve středu 26. prosince 2012 od 15 hodin
v sále přístavby krounské ZŠ

Ve hře Jiřího Bureše hrají a zpívají v hlavních rolích
Andrea Boháčová, Jaruška Pražanová a Zdeněk Pecina.

Srdečně děkujeme za spolupráci a poskytnutí prostor ZŠ v Krouně.

Vstupné dobrovolné.

Výteček bude opět věnován o.p.s. Člověk v tísni.

K dispozici budou informace,
jak peníze v tomto charitativním projektu pomáhají.

**PROSEČSKÝ PĚVECKÝ SBOR DUHA,
MĚSTSKÁ KNIHOVNA PROSEČ A ZŠ PROSEČ**

SRDEČNĚ ZVOU NA

VÁNOČNÍ KONCERT

KTERÝ SE BUDE KONAT

**VE ČTVRTEK 20.12.2012 V 18 HOD.
V HALE ZÁKLADNÍ ŠKOLY V PROSEČI**

ÚČINKUJE PĚVECKÝ SBOR DUHA POD VEDENÍM MGR. JANY PAVLOVIČOVÉ ZA
DOPROVODU KRISTÝNY ŘEBÍČKOVÉ, MIRKA KACZORA A DALŠÍCH.

